

Megtíz- szerezett termelés

A Körösi halászcárdával szemben, a töltés külső oldalán, ahol most az Alsótszavidéki Vízügyi Igazgatóság modern gépészeti üzeme áll, valamikor betonelemeket gyártó telep dolgozott. Itt már nem volt hely a telep bővítésére, ezért áttelepítették Csongrádra, ahol a Körös-torokkal szemben jelölték ki a helyet, ahol már 8 éve működik. A vízügyi építkezésekhez készítenek itt betonelemeket: csöveket, keretelemeket, csőfejeket, telefonoszlopokat, kerékvetőket, kerítéspóznákat, korlátokat, fedőlapokat stb. Az új telepen szinte megtízszerezte a termelést az ATIVIZIG. Mindezt 35 munkással érik el, akik valamennyien szocialista brigádban dolgoznak. Képünkön: a betonelemgyártó telep.

A munkásvédelem hétköznapijai

„Örülök annak, hogy a Délmagyarország egyre többet foglalkozik a munkavédelemmel” — írja szerkesztőségünkhez küldött levelében Vetró János, a HVDSZ társadalmi munkavédelmi felügyelője. Ugyanakkor még mindig kevesli az e témával való foglalkozást, s arra kér bennünket, hogy még több gondot fordítsunk erre a fontos és szép feladatra, a munkások egészségének, biztonságának védelmére.

Levélfőnk fölvet néhány aktuális gondot. „A munkások hangján is kellene szólni gyakrabban, hogy az ő szemléletüket is felrúzzuk. Nem ismerik a munkavédelem igazi célját, annak lényegét. Hogyan fordulhat elő még ma is — mert előfordul —, hogy az üzemi balesetet elítélik, vagy ha kivizsgálásra kerül, akkor a sérült felelős a balesetért? Miért nem állnak ki mellette a dolgozótársak vagy a tömegszervezetek képviselői?” — kérdezi, majd megállapítja: „Gyakori az a szemlélet, hogy a jogaiért küzdő sérültben a vállalat egy kisebb ellenséget lát, aki könnyűszerrel „elintézhető”. Dolgozóink ilyen esetben nem ismerik a tennivalókat, jogaikat, jogorvoslati lehetőségeiket.”

Csupa fontos kérdés. Régebben vagy nem is olyan régen, lapunk hasábjain is foglalkoztunk egyikkel-másikkal. A mi szerepünk persze kimerül a figyelemfelhívásban, a felelősség ébresztésében — s ezt nem becsülhetjük túl. Tudjuk, hogy a szemléletbeli változásokhoz sok egyéb is kell: a munkásvédelem hétköznapijainak sok-sok munkája egy-egy vállalatban belül.

S milyenek ezek a hétköznapiok? Megint a levélből idézve: „A munkavédelmi oktatások sokszor csak az aláírásgyűjtésre szorítkoznak. Azt kérdezi az egyik főművezető: mit tudjak nekik mondani minden hónapban? Persze, hogy nem tud újat mondani, mert saját magát sem képezi.”

Levélfőnk szerint „részlet” dolog kártérítést kérni némelyik szegedi vállalatnál. „A sérülteknek kifizetett kártérítés duplája lenne, ha azt a 8 éve érvényes rendelet szerint bírálnák el. Az egyik szegedi vállalat még ez évben is így hívta fel a sérült figyelmét: „beadhatja kár-

igényét, ha úgy gondolja, hogy a vállalatot mulasztás terheli”. Igénybejelentő lapot persze — mint ahogy az elő van írva — már nem mellékelte hozzá! Így fordult elő, hogy csak egy-két sérült „merészkedett” ideig, hogy kárigényt adjon be. Hol van az ilyen és hasonló vállalatoknál a szakszervezet érdekvédelmi munkája?” — kérdezi. A felvilágosításra, eligazításra valóban nagy szükség lenne ilyenkor.

Személyes tapasztalataim is akadnak, bizony néhol még az újságíró előtt is olyan „szerecsenmosdatást” vesznek véghez vállalati, szakszervezeti funkcionáriusok, mintha egyedül a felelősség áthárítása volna a céljuk: a sérülte. Nem az a baj, ha megmondják: ebben vagy abban, ez vagy az a dolgozó volt a hibás. Ilyen is van, nem is egy esetben. De az egyoldalú szemlélet a legnagyobb ellensége az igazságtevésnek.

Nehéz és felelősségteljes tevékenység a dolgozók biztonságának védelme, a balesetek megelőzése. A párt, a kormány és a SZOT egyaránt nagy fontosságot tulajdonít a kérdéseknek. Bár az elsőbbségi munkahelyi szinteken lenne ilyen egyetemes szemlélet és a cselekvés! Most, a jobb munka- és üzemszervezés koncepciójának vállalati kialakításakor különösen lényeges, hogy a biztonságos munkavégzés érdekében is tisztázzák a tennivalókat. Az üzemi szakszervezeti bizottságok, a vállalati szakszervezeti tanácsok figyelemfelhívó, érvelő szerepére nagy szükség van ebben, s bizonyos, hogy többségükben alkalmasak is feladatuk betöltésére.

Legfontosabb talán az volna, hogy ki-ki megértse a gyárakban, üzemekben a legfőbb megérteni-valót. Bár a munkavédelem kifejezés honosodott meg, ez ne legyen félrevezető. Tulajdonképpen munkásvédelmet jelent, ami, ha így mondanánk, írnanék, kizárhatna néhány félreértést.

Ezt is meg kell érteni és érteni. Mindehhez azonban sok olyan emberre van szükség egy-egy vállalatban belül, akik — a legfőbb érték szószóiként — a munkásvédelem hétköznapijában megteremtik a munka és biztonság egyensúlyát.

S. M.

Meggyorsult a szántás-vetés

A napsütéses, száraz idő egyelőre kedvez az őszi mezőgazdasági munkáknak, az üzemek jól haladnak a betakarítással és a vetéssel, ezt állapította meg az őszi munkák szervezésére létrehozott országos operatív bizottság keddi ülésén. Még mindig gondot okoz azonban, hogy a növények a korábbi hetek esős, nedves időjárása miatt késéssel értek be, s emiatt összetorlódtak a munkák.

A burgonya 80 százalékát már „lehozták” a földekről, a napraforgónak is csaknem felét betakarították és jó ütemben láttak hozzá a cukorrépa felszedéséhez, legelőbbre tartanak a dohány törésével, a fontos ipari növény csaknem mindenütt a szárítókba, tárolókba került. A legnagyobb munkát a kukorica adja, egyelőre még csak a korai érésű fajták kerültek sorra. Ezekből már nagyobb mennyiséget törtek le: az országos vetésterületnek mintegy 10—12 százaléka került a tárolókba a kukorica. A jónak ígérkező almatermésnek több mint felét szedték le, a szőlőnek pedig egyharmadát szüretelték le. Meggyorsult az őszi vetés, miután a vetőmagot időben megkapták a nagyüzemek, és a munkagépekből, alkátrészekből is általában megfelelő a kínálat. Az őszi árpa vetésterületének 60 százalékát már a földben van a mag, a roznak mintegy felét vetették el, és csaknem ilyen jól állnak a tritikával. Szórványosan láttak hozzá a búzavetéshez. Ez a munka a következő napokban gyorsul majd meg. A vetéssel általában mindenhol jó ütemben haladnak.

Mezőgazdasági gépekre és tárolóépületekre soron kívül 200 millió forintot hitelt biztosítottak a mezőgazdasági nagyüzemeknek.

Hazánk „alumínium-nagyhatalom”

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület, a Magyar Alumínium-ipari Tröszt és a Székesfehérvári Könnyűfémű rendezésében négy napos, nemzetközi alumínium konferenciát kezdődött kedden Székesfehérváron. A tanácskozás az elmúlt tíz év technológiai fejlődését, kutatási eredményeit ismerteti, és elsősorban az alumínium-félfész-késztermékgyártás témakörében tartanak előadásokat 16 szocialista és tőkés ország szakemberei. A megnyitó plenáris ülésen rámutattak, hogy a magyar-szovjet timföld-alumínium

Kezdődik a pártoktatás

A szegedi alapszervezetek jól előkészítették a tanfolyamokat

Megint időszzerűvé vált a politikai oktatás. A szegedi pártszervezetek igen kiváló munkát végeztek azért, hogy minden kommunista és párton kívüli érdeklődő olyan tanfolyamon gyarapíthassa marxista-leninista műveltségét, amely megfelel előképzettségének, illetve amely új ismereteket nyújt számára. De az alapszervezetek ezúttal nemcsak a megszokott őszi előkészítő munkát végezték el. Idén először úgynevezett középtávú pártoktatási tervet dolgoztak ki, amelyben sajátos politikai teendőiknek kívül 1975-ig évekre szólnak megfogalmazták az oktatásszervezési irányelveket: személy szerint kik vesznek részt a káderképző tanfolyamokon, milyen legyen az évenként indítandó tanfolyamok és az előadásos propaganda aránya, az egyes tanfolyamokon hányan vesznek majd részt stb. Elhatározták, hogy nagyobb gondot fordítanak a kétkezi munkások, a fiatalok és a nők ideológiai továbbképzésére, a propagandamunka hatékonyságára. Amellett, hogy a párttagság 60 százalékát akarják évről évre megfelelő tanfolyamokon tanítani, gondolnak a párt- és a tömegszervezeti oktatás összehangolására is.

A tapasztalatok igen kedvezőek. A Marxista-Leninista Esti Középiskola iránti fokozódó érdeklődésről tanúskodik, hogy 669-en jelentkeztek fölvetelre. A magas létszám miatt szükségessé vált kihelyezett tagozatok működtetésére, például a KSZV központi gyárában, a textilművekben, a Patyolatnál. A társadalmi és állami élet kérdéseinek elnevezésű tanfolyamra 1097 hallgatót vettek föl. Az elmúlt oktatási év tapasztalatai szerint igen hasznosnak és aktívnak bizonyult a pártirányítás, pártélet kérdéseinek tanfolyam, ahol az elméletet rendszerint összevetették a gyakorlattal. Ide ebben az évben is csak párttagokat irányítottak, s a szervezés nem okozott különösebb gondot a pártszervezeteknek. A nemzetközi, valamint a kulturális kérdések tanfolyamaira többen jelentkeztek,

mint a korábbi években, ugyanígy a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem általános és szakosító tanfolyamaira is. Ez utóbbiakra — a szigorúbb követelmények miatt — a jelentkezőknek csak mintegy 60 százalékát vehették föl. Változatlanul népszerűek a politikai akadémia előadásai is — ezeket 2 ezren akarják rendszeresen meghallgatni.

Segítette az oktatási év előkészítését, hogy szeptemberben több tanfolyam propagandistái részére továbbképzést tett lehetővé az MSZMP Csongrád megyei Oktatási Igazgatósága. Azt tervezték, hogy az ott hallottakról még az első félév folyamán ismertetőt adnak a többi előadó részére is. Idén összesen 450 jól felkészült propagandista dolgozik a szegedi pártoktatásban, s mivel az alapszervezetek mindenkiel külön-külön beszélgettek, s a tananyagot is idejében beszerezték, a sikernek meg vannak a feltételei.

A pártoktatás azonban csak egyik részét képezi a politikai továbbképzésnek: a tömegszervezetek is ezeket mozgatnak meg, szándékuk szerint színvonalas előadásokat tartva a társadalmi problémáiról, a szocialista demokráciáról, a nemzetközi eseményekről. Különösen a szakszervezeti oktatás jelentős, amelynek tanfolyamain 11 ezer 380 szervezett szegedi dolgozó tanul a következő hónapokban. A KISZ-oktatásban 10 ezer 590 fiatal vesz részt nagy ambícióval. Most arra lenne szükség, hogy a pártszervezetek támogassák a fiatalok politikai képzését: ellenőrizzék folyamatosan előadásait, adjanak tanácsot egy-egy probléma megoldásához.

Ha meggondoljuk, hogy a jövő nyárig Szegeden 1381 különféle tanfolyamon kihíján 34 ezren ismerkednek a párt elméletével és politikájával, igazán elégedettek lehetünk mind a pártszervezetek szorgalmával, mind a dolgozók érdeklődésével.

F. N. I.

Sorok - olajért

Módosította a nyitvatartási időt az ÁFOR

Nem is kellett volna levelek garmadát kapnunk és felháborodott telefonálók bejelentéseit végig hallgatnunk ahhoz, hogy tájékozódjunk az olajkutat szeptemberi forgalmáról. Senkinek nem került el a figyelmét az elmúlt napok új szegedi látványossága: a néhány ÁFOR-kút előtt kigyózó hosszú sor: emberek, kerékpárok, motorok, tarka kannák tömege.

A korai hideg, váratlanul érte az olajkályhával melegítő szegediek népes tábort, de ami ennél is kellemetlenebb: az ÁFOR-t is. Ennek az lett a következménye, hogy odahaza fáztak a gyerekek, a reménytelen hosszú sorokban pedig a család tüzelőfelelőse topogott türelmetlenül.

Való igaz, hogy hivatalosan október 15-én kezdődik a fűtési szezon. Ha az időjárás

— mit neki előírás! — ezt a terminust nem tartja be, s a télnek kedve szótlan szeptemberben beköszönöni, szidhatjuk a természetfelelőt, melegünk legfeljebb a mérgeledéstől lesz. Egyedüli ésszerű megoldás tehát a fűtés. De ha nincs mivel, ez esetben van kitől számonkérni a mulasztást.

Az ÁFOR-nak is vannak természetesen gondjai: az első a váratlan hideg idő. A 42 kútezelő közül szeptemberben sokan még szabadságon voltak, s hiányukat bizony megérezte a sorba állni kénytelen lakosság. Ennek a fejvesztettségnek az oka volt — az ÁFOR szeméreméből —, hogy a háztartásokban sem gondoskodtak a nyári hónapokban tüzelőolajról. Igaz, hogy akkor kényelmesen megvehette volna bárki a maga tartalékolaját.

De hát, őszintén szólva, ki az, aki a kis egységeiben beszerezhető folyékony tüzelőanyagába fekteti nyáron a pénzt? Na, és azt a jogát hagyjuk meg a vásárlónak, hogy bizonyos dolgokat akkor vegyen meg, ha szüksége van rájuk.

Ami már megszívlelendő javaslat az ÁFOR-nak — és a lakosságot is segítő — az, hogy az Univerzál Ktsz vásároljon egy 20 ezer literes tartályt, és ebből lássa el a nagyobb mennyiségű igényeket. Az ÁFOR rendszeresen tartálykocsiból töltené, eközben pedig gyorsabban tudnák a kutaknál kiszolgálni a kis kannákkal ácsorgó embereket.

Méltánylandók az ÁFOR szállítással kapcsolatos erőfeszítései is, hiszen gyakori,

hogy Szajból kell — igen költséges fuvarral — Szegedre szállítani az olajat, mivel a MÁV-ra nem mindig tudnak számítani. Ezek a nehézségek akkor fognak megszűnni, ha majd csöveztéken kapjuk mi is az olajat. Addig is szeretnénk azonban, ha minél gördülékenyebb lenne a város tüzelőolaj-ellátása.

Ennek érdekében tegnap már a téli nyitvatartás szerint árusították az olajat az összes MEKALOR-kútnál. A Vadkerti téren, a Mátyas téren, a Honvéd téren, a Palánkai soron, az Úttörő téren, a Csongrádi sugárúton, az Algyői úton, a petőfitelepi főtéren, az újszegedi Bérkert soron és az Odessai körúton, a Dorozsmai úton, Dorozsmán, az Ady téren, valamint a Lenin körút 31. számú ház előtt már 9.30-tól 18

óraig lehet tüzelőolajat vásárolni. A felsorolásból kitűnik, hogy a Belváros ellátása még hogy kívánivalót maga után, hiszen az Anna-kúti árusító hely adottságai sem a legmegfelelőbbek. A közelben pedig jelenleg nincs is más választás. A hidegebb téli hónapokban a Brüsszeli körúton a szuperbenzin tartályát fogják olajjal megtölteni, ez valamelyest majd enyhíti a környék lakóinak tüzelési gondjain. Reggel 6-tól 21 óráig árusítanak majd olajat a Lenin körút 73. számú ház előtt (a Dugonics tér előtt) is.

A tényleges időjárásához alkalmazkodó módosítások talán enyhülést hoznak olajügyben — és a rideg lakásokba is.

Ch. A. J